

№ 17

Utgiven av Svenska Folkförbundet.
Redaktör: Andreas Stahl, Riddaregatan 3, Reval.

23 augusti

Nuckö.

En minnesrik dag i Rikull.

Söndagen den 12 augusti avhölls Svenska Odligens Väners i Rikull vällyckade hembygdsfest.

Dagen inleddes med festguds tjänst i Roslep kapell. Lektor H. Pöhl predikade och talte om sjömansmissionen, samt bevisade att den rätta odlingen, som för vårt svenska samhälle mot ljusare och bättre tider i andligt, kulturellt och nationellt hänseende, måste byggas på en fast grund som ej rubbas av tidens stormvindar. Frk. D Pettersson föredrog några vackra solonummer, Höbring manskör sjöng under lärare A. Vesterbergs energiska ledning flere sköna sånger; orgeln sköttes av stud. Hjalmar Pöhl.

Gudstjänsten i det till sista plats fullsatta kapellet bar en varm och imponerande prägel. Många tårfullt öga skönjdes och många hjärtliga handtryckningar utbyttes efter gudstjänstens slut på kyrkvallen.

Regnet, som formligen öste ner på morgonen, hade upphört, det klarnade och ljusnade allt mer, så att när friluftsfesten på e. m. vidtog i Höbring och den estniska och svenska flaggan hissades, vajade de mot bakgrunden av en strålände himmel. Flitiga ungdomar hade med osparad möda byggt en härlig lövsal med både scen och sittplatser i Grais' hage.

Programmet omfattade tal av herr H. Pöhl om hembygden, fosterlandet och den svenska odlingen; sång av Höbring manskör, unisonsång, ett kort skådespel, vari man i skämtsamt form ville kämpa mot de laster, som genom stadslivets vanskligheter

fördärva bygdens ungdom. Rågå hornorkester under läraren Johannes Pöhls ledning höjde stämningen med många musiknummer. Festen fann en trevlig avslutning med ringlekar.

Tillslutningen var den bästa möjliga. Icke blott från Rikull och Odensholm, utan från nästan alla byar i Nuckö, t. o. m. från Korkis hade gäster infunnit sig. Man uppskattade deltagarnes antal till över 600 personer. Inkomsten, som är avsedd för det planerade estländssvenska museet, blev den första grundplåten för detsamma

Det vore mer än önskvärt att dylika hembygdsfester arrangerades även på andra svenskorter i Estland.

Nucköbo.

Underlängsenhets känslan.

I „Kustbon“ behandlas i allmänhet icke andra frågor än sådana, som beröra verksamheten och svenskhetsarbetet ävensom lantushållningsfrågor — kortare notiser av blandat innehåll förekomma också — men andra special-spörsmål har organet av utrymme skäl icke kunnat syssla med. Emellertid finns det nog många bland läsarna, som även intressera sig för andra frågor, t. o. m. psykologiska. Det kunde därför icke vara ur vägen, att någon gång för omväxlingens skull även skriva något i ämnen av annan art.

Undertecknad tager sig här friheten att citera ett och annat ur en svensk tidning angående den s. k. underlängsenhets känslan.

En berömd wienare, dr. Adler, har nått ryktbarhet genom att psy-

Sökes på alla orter personer

som filialföreståndare. Särskilda kunskaper, lager eller rörelsekapital icke erforderligt. Månadsinkomst c:a 150—250 dollars. Förfrågningar till Novelty Company, Valkenburg — L. Holland.

koanalysera denna fråga. Han anser människans underlägsenhets känsla vara oundgänglig för ernående av fullkomlighet.

Enligt dr Adlers lärosats födas alla människor till världens lika små, obetydliga, hjälplösa, förskrämde, olyckliga och nedtyngda av en tryckande underlägsenhets känsla. Livet blir nu en ständig kamp att övervinna denna underlägsenhets känsla, som är den egentliga drivkraften i människan, den fjäder, som driver henne till stora bedriften eller och pressar henne samman till intighet.

Övervinnandet eller åtminstone bedövningen av denna känsla kan ske på många sätt. Barnets metod är den enklaste. Det skriker helt enkelt. Det behöver varken vara sjukt eller skrämt för att göra det. Det gör det bara för att bedöva den tryckande hjälplöshets känslan, d. v. s. sitt underlängsenhetskomplex. Och när en kvinna gråter, behöver det icke nödvändigtvis ske, därför att hon önskar sig en ny hatt eller vill demonstrera en sinnserörelse. Hennes tårar äro blott en protest mot den underlängsenhet hon förnimmer, när hon icke kan få det hon vill.

Dr Adler har funnit, att vi försöka döva den underlägsenhet, som är ett med vårt väsen på mer än ett sätt. En del männi-

skor, isynnerhet kvinnor, anlita blyghet, anspråkslöshet, fruktan, tårar och kärlek — en metod, som betonar deras svaghet och därigenom frammanar kärleksfull omtanke hos omgivningen. — En annan metod är direktare. Man går obarmhärtigt och modigt rakt på sitt mål, icke skyende några medel. Man tvingar helt enkelt. — Oförskämdhet, slughet och lömskhet äro någon gång de vapen, varmed en del försöker få sin vilja fram för att på detta sätt bekämpa sin egen tryckande underlägsenhet.

Den tryckande underlägsenhetskänsla, som är det drivande skälet till alla våra steg och handlingar, såsom krig, sport, bolsjevism, vackra kläder etc., ligger gömd djupt och fördolt i vårt undermedvetande. Vi förstå icke, att när vi skrika, spela tennis, kalla någon för drummel, aga ett halsstarrigt barn, eftertrakta hälsa och skönhet, kunskap och pengar, att vi göra det för att i någon mån döva vår underlägsenhetskänsla inför världen och oss själva.

Det är icke idealen, som skaffat stora män deras framgång, utan deras underlägsenhetskomplex, som de velat besegra. Humanitet, högsinhet, romantik, religion m. m. ha möjligen inspirerat till stora bedrifter men ädla känslor finner dr Adler icke vara drivkraften, det är endast underlägsenhetskomplexet, som styr människans alla handlingar. Och han har nog icke orätt. Genom den berömmelse och det anseende, som åtminstone en del personer eftersträva för att uppnå en viss helighet t. ex. och framstå som ljus för andra — „jag tackar dig, Gud, att jag icke är som andra människor, syndare etc.“, sade fariseen — vill man helt enkelt stundom bekämpa sin egen litenhet eller underlägsenhet. Människan vill nu på något sätt komma från den tryckande „förnedringskänslan.“

Dr Adler påstår, att även könsdriften och kärleken får sin kraft ur underlägsenhetskomplexet. Mannen försöker erövra kvinnan för att på så sätt ernå en känsla av makt och överlägsenhet. Han vill bli en hjälte i kvinnans ögon. Får mannen „korg“ av den kvinna han älskar, så gifter han sig antingen med första bästa eller söker sig till kvinnor i allmänhet och börjar supa, eller också blir

han en kvinnohatare. Det gör han för att bedöva sin underlägsenhet. Fruktan att förlora en älskad person är ingenting annat än en stöt mot underlägsenhetskomplexet. Jaget uppsätter en häftig protest däremot.

Kvinnans manövrer att uppnå makt och överlägsenhet äro i regel icke så direkta som mannens. Hennes ombytlighet och oförklarliga ingivelser äro ingenting annat än trick att övelista och behärska den överlägsne mannen. Hon gör det på många underliga sätt. Hon låter sin svaghet framskymta för att vinna mannens skydd. De äro vapen i hennes attack mot mannens maktställning. Kvinnor svimma t. o. m., när de ställas inför en situation, som de icke kunna behärska, och från vilken de inte kunna retirera med bibehållen självaktning.

— Ja, vem kan uppräknat alla de olika medel, som olika individer begagna sig av att få någon bukt med egen underlägsenhet. Skvallret t. ex., som är så vanligt bland lågt tänkande människor, är heller ingenting annat än ett kampmedel mot den egna inneboende underlägsenheten. Man nedsätter nästans goda namn och rykte för att själv kunna framstå så mycket bättre. Man liksom vill bli jämförd med den nedsatte: „Se hur mycket bättre jag är, vill man att andra skola tänka, eller i sämsta fall vill man åtminstone vinna så mycket, att nästan skall ha sjunkit lika lågt som en själv. Genom denna lilla tröst bedövas ens egen tryckande underlägsenhetskänsla. Synnerligen benägna för skvaller-synden äro sådana, som ha „bjälken“ i det egna ögat. Man försöker nu förvandla „grandet“ i nästans öga till en bjälke och den egna bjälken till ett grand. Också ett sätt att bedöva sin egen känsla av underlägsenhet. Och det gör man på ett mycket fint sätt. All elakhet och skadeglädje döljes omsorgsfullt. I stället framhåller man en låtsad medlidsamhet för att desto lättare kunna nå målet: få en tröst för sin egen själ och den egna tärande underlägsenhetskänslan dämpad samt möjligen därigenom också sin ädelhet framhävd.

Det adlerska underlägsenhetskomplexet finns i vår kropp eller rättare i den undermedvetna själen så länge vi leva. Det arbetar

hela tiden i vårt inre och är värre än samvetet. Vi kunna icke undgå det. Och det måste vara så. Dr Adler säger, att vi icke äro fullkomliga utan detta komplex. Vad skulle annars vara drivfjädern till mänsklighetens ständiga kamp, som också är absolut nödvändig.

Vi äverlämna dock åt läsarna att avgöra, huruvida alla medel, som användas för bekämpandet av underlägsenhetskomplexet böra anses vara rätta och ädla. Åtminstone ur kristlig och moralisk synpunkt måste en del kampmedel anses förkastliga.

Kustbo.

Som svar på artikeln „Missförstådd eller förvrängd“.

Med min artikel i Kustbon Nr. 14/15 har jag ej ämnat nedgöra någon, utan jag skrev den blott som en liten förklaring efter som R. Timmerman citerar Russvurm just från denna del, vilken grundar sig blott på antaganden. Jag har ej heller sagt, att R. Timmermann ur egen fatatur skulle hava fastställt någon bestämd tid, när „Estlands kuster och öar koloniserats av våra förfäder,“ som R. Timmerman uttrycker sig i Kustbon Nr. 13. Det borde vara tydligt, att jag härmed ej åsyftar att R. Timmerman skulle vara tidsbestämmare för våra förfäders invandring, men att R. Timmerman på egna grunder vill påvisa, att en tidigare invandring än den av Russvurm angivna varit nästan omöjlig, framgår tydligt av R. Timmermans artikel, där det står bland annat: „ty även under dessa avlägsna tider torde man handlat målmedvetet“, samt åberopar härvid en hel hop på sanden grundade påståenden, vilka enligt R. Timmermans mening skulle gjort våra öar och kuster fränstötande för invandrare.

Vad landets och vattnets rikedomar beträffar, hava våra vattenfordomdags varit mycket fiskrika och än i våra dagar är fisket en betydande näring för en stor del av våra och kustbor. Vår jord är ej heller sämre än norra och mellersta Sveriges.

Att våra förfäder först under religionskiftet lämnat sverige för att här i ostörd ro få dyrka sina gudar, samt att våra religiösa anlag härleda sig från den tiden saknar all grund, eftersom

vi även själva klart veta och de äldre även minnas, att religionslivet i våra bygder började med missionärerna Thorens och Österbloms verksamhet, de trakter, dit denna verksamhet ej nådde, äro ej eller religiösa.

Då jag i min artikel nämnde om rikedomar, så menade jag härmed att man dåförtiden ej brydde sig så mycket om naturrikedomar, utan man rövade helt enkelt samlade skatter, handelsfartyg o. dyl.

Historieskrivaren Russvurm är en man, som är all heder och ära värd, men hans slutsatser och antaganden som stöda sig på våra dialekter äro icke pålitliga, även de språkprov, vilka framhållas i hans bok som kännetecken för våra olika orters dialekter, stämna sällan med det verkliga.

Vad som lockar våra nutida utvandrare bort från våra trakter är i huvudsak högre avlöning och bättre arbetsförhållanden.

Att vår bosättning här ej skulle varit äldre än tiden för Sveriges politiska väldes utsträckning mot öster är mer än vanskligt menat.

Joh. Pöhl.

Ormsö.

Söndagen den 5 augusti hade Svenska Odlingens Vänner härstädes ett allmänt diskussionsmöte angående föreningens arbetsplan, stadgar m. m.

Förhandlingarna leddes av ordföranden i centralstyrelsen H. Pöhl.

S. O. V. i Estland utgör formellt en förening med styrelsesätet i Reval, praktiskt taget bilda dock medlemmarna på de avgränsade områden lokalavdelningar med sina lokalstyrelser. F. n. har föreningen 9 lokalgrupper, som arbeta enligt av årsmötet 1920 fastställda reglementen.

Mera än en gång har frågan väckts, att omorganisera föreningen så, att lokalgrupperna bli självständiga föreningar, som sedan sammanslutas till ett förbund. Denna plan, som, teoretiskt sett, vore den rätta, har dock av vissa praktiska skäl visat sig svår att realisera, i det att dess mindre grupper ej vore livskraftiga nog att existera som självständiga föreningar.

Med anledning av den väckta frågan betonade ordföranden, att centralstyrelsen alltid varit och är av den åsikten, att alla defekter och former, som på något sätt hindra föreningens, resp. lokalavdelnings, verksamhet och utveckling måste undanröjas, så mycket mer som styrelsen alltid uppmanat lokalgrupperna till självständigt arbete och givit dem fria händer.

Ordföranden bevisade även att S. O. V., som kommit till för 20 år sedan, redan under den ryska tiden, just tack vare sin fria organisation kunnat uträtta ganska mycket för den svenska kulturella och nationella odlingen härute. Ur diskussionen framick även, att några av våra goda vänner och medlemmar här ej fullt förstå, att finna sig i den fria formen, utan tycka sig behöva detaljerade stadgar och föreskrifter.

Mötet, som präglades av intresse för vår gemensamma sak, beslöt uppdraga åt Ormsö lokalstyrelse, kompletterad med kyrkoherde J. Klasson, lärare J. Berggren och hemmansägarna J. Hörnström och Vickström, att framkomma med detaljerade förslag i frågan enligt de principer, som i sinom tid fastslagits av årsmötet och centralstyrelsen.

Frågan om estlandssvenska museum gav även anledning till livligt tankeutbyte. Tanken att Ormsö borde bli platsen för det blivande museet bestreds av ordföranden, som tog för givet att Birkas på Nuckö borde bli den, och om Ormsö får till stånd ett hembygdsmuseum, är det blott rätt, men det lokala intresset får ej undantränga det allmänna.

Vi vilja hoppas, att arbetet genom detta diskussionsmöte kommit några steg närmare målet samt att alla må inse, att blott den rätta andan ger liv och framgång åt våra kulturella strävanden, om ock ingen vill förneka, att också formerna må komma till sin rätt.

Ormsöbo.

Reval.

Svenska folkskolan härstädes börjar läsåret 1928/29 den 6 sept. kl. 9 f. m., varvid även intagande av nya elever äger rum.

Skolans föreståndare.

Birkas.

(Försenat)

Söndagen den 29 juli avhöll "Birkasvännerna" sin sedvanliga sommarfest som vanligt å folkhögskolan.

Festen hade samlat en skara ungdomar från den kringliggande bygden, ehuru vädret på morgonen icke just var det bästa, varför också många uteblevo.

Programmet var rätt gediget och omväxlande. Rektor E. Adalberth berättade på ert fångs lande sätt om en exkursion till Danmark med svensk ungdom. Frk D. Petterson från Reval utförde solosång. Dessutom förekom körsång av Höbring manskör, deklamation, kamrattidning och till sist ringlekar.

Samvaron präglades av kamrattanda och enighet.

Festbesökare.

Ungdomsmöte på Nuckö.

Ett större kyrkligt ungdomsmöte hålles söndagen den 26 dennes kl. 4 e. m. i Nuckö kyrka, varvid prostarne Petzäll och Tannebaum samt kyrkoherde Klasson medverka. — På f. m. kl. 10 predikar prosten Petzäll i Rickholtz kapell. Vid båda tillfällena sjunger Vormsö kyrkokör.

Den 6-åriga folkskolan

håller på att förverkligas även i Viks krets, då nuvarande 4-åriga ej tillfredsställer befolkningen på grund av att barnen redan vid 11 år genomgått de obligatoriska 4 klasserna. Sedan gå de sysslolösa och glömma, vad de lärt. Därför ha mått och steg tvidagits, att var lokalerna det medgiva, 5-te klassen även må bli obligatorisk.

Detta hälsas säkert välkommet av föräldrar, som ömma för sina barns framtid.

X.

Kommunistisk esperantokongress i Göteborg.

Arbetaresperantisternas världs-förbunds (S. A. T.) åttonde kongress, som pågick i Göteborg under tiden den 14—19 augusti, öppnades på tisdagseftermiddagen i kongresshallen på Liseberg. I kongressen deltog omkring 500 esperantister från omkring 20 oli-

ka nationer. Bland mera långväga gäster märktes araben Nedjam Mohammed, som hitkommit som representant för Nordafrikas esperantister. Transportarbetarinternationalen representeras av dr N. Nathans, Amsterdam.

Svenska Esperantoförbundet har ej erhållit inbjudan till kongressen, som har starkt, kommunistiskt inslag.

Estlands riksäldstes besök i Sverige. Programmet för Riigivanems besök i Sverige i september är numera i huvudsk klart. Han kommer på sin resa att vara åtföljd av utrikesministern, chefen för utrikesministeriets politiska avdelning, chefen för flottan samt ett par av utrikesministeriets tjänstemän. Ett par dagar tidigare avresa till Sverige med „Kalevi-poeg“ åtta estländska tidningsmän.

Till Kustbons prenumeranter.

Prenumeranter, som ännu icke insänt årets prenumerationsav-

gift, uppmanas främmed vänligen att göra det snarast möjligt, ty tidningen behöver pengar.

Kustbon kostar: 1 år Kr. 2:—

1/2 " " 1:—

Till utlandet är priset Kr. 3:50 pr. år.

Den föregivna flaskposten från Amsterdam.

De sakkunniga tro icke på autentiskheten i det meddelande, som påträffats i en flaskpost och enligt vilket Latham skulle befunnit sig på 84 grader 23 minuters nordlig bredd. — Havas.

8 timmar i luften utan motor.

Flygaren Kronfelt från Wien har på tisdagen med en segelflygmaskin lyckats hålla sig uppe i nära åtta timmar. Han startade kl. 11,30 f. m. och tvingades gå ned först efter nära åtta timmar på grund av den mojnande vinden. Han har därmed betydligt överträffat det hittillsvarande världsrekordet.

Vem kan sälja böcker,

som beskriva L. J. Österbloms, Th. E. Thoréns och de andra svenska missionärernas verksamhet i Estland från och med 1873? De behövas för den religlösa väckelsens historiska forskning i Estland. Ber meddela åt H. V. Dahl, Tallinna, Telliskivi t. nr. 19—52.

Första inhemska Försäkrings-Aktiebolaget EESTI LLOID

Reval, Långgatan (Pikk) 11. Tel. 6-24 & 17-03

LIVFÖRSÄKRING

BRANDFÖRSÄKRING

TRANSPORTFÖRSÄKRING

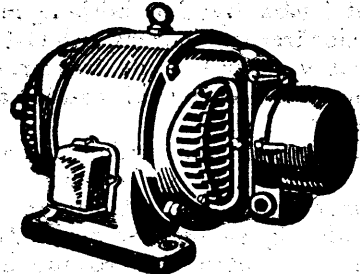
OLYCKSFALLFÖRSÄKRING

De av bolaget hittills utbetalade skadesummorna belöpa sig till över

över hundra millioner cent.

Ett bevis på till vilken oskattbar nytta försäkring är, därför

Försäkra Edert liv och Eder egendom medan tid är!

ASEA-MOTORER
TRANSFORMATORER OCH
APPARATER FÖRSÄLJAS
av
El. Büro LINKE & MARTINSON
Klinga tän. 10, Reval.

HANSA

STOCKHOLM

Eget kapital

Kr. 6.000.000

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Avdelningskontor i REVAL:

S. Karja tän. 9.

MÉRIT

SVENSK TILLVERKNING
PRISBILLIG, DRIFTSÄKER

BÅT MOTOR

med fotogendrift

Levereras med blåsamps-
eller magnettändning
AKTIEBOLAGET

FREDR. WAGNER
STOCKHOLM
VASAG. 48.